Krimināllietas Nr. 11520009215
Arhīva Nr. K30-0991-15/15

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2015.gada 7.oktobrī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis Z.Dundurs,
piedaloties prokurorei S.Saulietei un aizstāvim zvērinātam advokātam E.Morim, izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā par Krimināllikuma 323.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu. Tiesa, iztiesājot lietu,

konstatēja

/pers. A/ izdarīja kukuļa, tas ir, mantiska labuma personisku nodošanu valsts amatpersonai, lai tā, izmantojot savu dienesta stāvokli, neizdarītu kādu darbību kukuļdevēja interesēs (kukuļdošana) šādos apstākļos.

2015.gada 6.februārī ap plkst.8.25 /pers. A/ vadīja automašīnu Rover 75, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, Rīgā pa Dzelzavas ielu virzienā no Ilūkstes ielas puses Ulbrokas ielas virzienā, atrodoties alkoholisko dzērienu ietekmē 0,6896% un pārkāpjot atļauto braukšanas ātrumu, tādējādi pārkāpjot Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – Ceļu satiksmes noteikumi) 39.1.2.punktu un 114.punktu, par ko paredzēta administratīvā atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{15} panta otrajā daļā un 149.^{8} panta 14.daļā. Rīgā, Dzelzavas ielā pie nama Nr.110 /pers. A/ vadīto automašīnu apturēja Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona jaunākais inspektors /pers.D/ un jaunākais inspektors /pers.E/, kuri ir valsts amatpersonas policijas darbinieki, kuru dienesta pienākumos ietilpst lietvedības uzsākšana administratīvo pārkāpumu lietās. Pēc tam, kad /pers. A/ vadītā automašīna tika apturēta, no tās izkāpa automašīnas vadītājs /pers. A/ un bez atļaujas, pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 39.8.punkta nosacījumus par aizliegumu bez uzaicinājuma atstāt transporta līdzekļa vadītāja vietu, ja transportlīdzeklis apturēts pēc policijas darbinieka pieprasījuma, piegāja pie patruļautomašīnas VOLVO S60, valsts numura zīme /TL numurs/ Ņemot vērā, ka inspektors /pers.E/ bija izkāpis no dienesta automašīnas pasažiera vietas, /pers. A/ bez uzaicinājuma iekāpa dienesta automašīnā un apsēdās pasažiera sēdvietā. Inspektors /pers.D/ izskaidroja /pers. A/ viņa izdarītā pārkāpuma būtību par pieļaujamā braukšanas ātruma pārsniegšanu, pēc tam /pers. A/ tika veikta pārbaude ar alkometru AlcoQuant 6020 Nr.113145 un tika konstatēts, ka /pers. A/ vadījis automašīnu, būdams 0,94% alkohola ietekmē. Inspektors /pers.D/ uzsāka aizpildīt administratīvā pārkāpuma protokolu PC 077600, bet /pers. A/ vairākkārtīgi uzstājīgi sāka piedāvāt naudu, lai administratīvā pārkāpuma protokols netiktu sastādīts. Kad inspektors /pers.D/ naudu ņemt atteicās un izskaidroja, ka par kukuļdošanu personas saucama pie kriminālatbildības, /pers. A/, turpinot savas noziedzīgās darbības, kas vērtas uz kukuļa nodošanu valsts amatpersonai, no kabatas izvilka vairākas naudas zīmes 45 *euro* apmērā, kuras mērķtiecīgi novietoja uz pasažiera sēdekļa kreisajā pusē, pēc tam izkāpa no dienesta automašīnas un devās prom. /pers. A/ uzreiz pēc nozieguma izdarīšanas tika aizturēts. Tādējādi /pers.A/ personīgi nodeva kukuli, t.i., mantisku labumu 45 *euro* apmērā valsts amatpersonai, nolūkā izvairīties no administratīvās atbildības, lai inspektors /pers.D/, būdams valsts amatpersona, izmantojot savu dienesta stāvokli, nesastādītu viņam administratīvā pārkāpuma protokolu par Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu.

Ar savam darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 323.panta pirmajā daļā.

Neskatoties uz to, ka /pers. A/ savu vainu tiesas sēdē neatzina, tiesa atzīst, ka /pers. A/ vaina Krimināllikuma 323.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ir pierādīta ar šādiem tiesas sēdē pārbaudītajiem pierādījumiem un lēmumā par krimināllietas nodošanu tiesai norādītajiem pierādījumiem un dokumentiem.

No aculiecinieka /pers. D/ liecībām tiesas sēdē izriet, ka viņš strādā Valsts policijas Ceļu policijā, un kopā ar pārinieku /pers. E/ notikuma dienā no rīta pildījis dienesta pienākumus Dzelzavas ielā, kur kontrolējuši ātruma ievērošanu uz ceļa. /pers. D/ liecināja, ka /pers. A/ vadītā automašīna ievērojami pārsniegusi ātrumu, tāpēc /pers. E/ to apturējis un automašīna apstājusies 100-150 metrus no viņiem. Liecināja, ka /pers. A/ bez atļaujas izkāpis no apturētās automašīnas, pienācis pie viņa vadītās dienesta automašīnas, atvēris durvis un bez uzaicinājuma apsēdies uz salona priekšējā pasažieru sēdekļa. Liecināja, ka /pers. A/ skaidrojis, ka steidzas uz darbu un vēlējies ar viņu sarunāt, lai viņu atbrīvo. Liecināja, ka /pers. A/ izskaidrojis viņa izdarīto pārkāpumu un ka tiks sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols. Liecināja, ka sarunas laikā ar /pers. A/ sajutis no viņa alkohola smaku, tāpēc pārbaudījis ar alkometru /pers. A/ izelpu un konstatēja alkohola reibumu. Liecināja, ka /pers. A/ sarunas laikā rokās bijusi naudu un /pers. A/ vairākas reizes piedāvājis viņam sarunāt, lai netiktu sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols. Liecināja, ka viņš izskaidrojis /pers. A/, ka naudas sodu uz vietas nevar samaksāt un to var samaksāt bankā, ka naudas došana ir uzskatamā par kukuļdošanu, par ko paredzēta kriminālatbildība. Liecināja, ka, neskatoties uz izskaidroto, /pers. A/ nolicis naudu pa vidu starp sēdekļiem. Liecināja, ka viņš nolikto naudu nepārprotami uztvēris kā kukuli, tāpēc /pers. A/ uzreiz aizturējis par kukuļdošanu. Liecināja, ka krievu valoda pārvalda labi, ka ar /pers. A/, visticamāk, runājis krievu valodā.

Tiesa secina, ka liecinieka /pers. D/ tiesas sēdē sniegtās liecības sakrīt ar viņa pirmstiesas kriminālprocesā sniegtajām liecībām (lietas 41.-43.lapa), kuras saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu tika pārbaudītas, nolasot tiesas sēdē.

Arī no aculiecinieka /pers. E/ liecībām tiesas sēdē izriet, ka viņš strādā Valsts policijas Ceļu policijā, un kopā ar pārinieku /pers. D/ notikuma dienā no rīta pildījis dienesta pienākumus Dzelzavas ielā, kur kontrolējuši ātruma ievērošanu uz ceļa. /pers. E/ liecināja, ka /pers. A/ vadītā automašīna ievērojami pārsniegusi ātrumu, tāpēc viņš to apturējis un automašīna apstājusies 150-200 metrus no viņiem. Liecināja, ka /pers. A/ bez atļaujas izkāpis no apturētās automašīnas, pienācis pie pārinieka /pers. D/ vadītās dienesta automašīnas, atvēris durvis un bez uzaicinājuma apsēdies uz salona priekšējā pasažiera sēdekļa. Liecināja, ka viņš /pers. D/ un /pers. A/ sarunā nav iejaucies, atradies ārpus dienesta automašīnas, un pēc kāda laika /pers. D/ viņam paziņoja, ka /pers. A/ tiek aizturēts par kukuļdošanu. Liecināja, ka /pers. A/ tika konstatēts arī alkohola reibums, kā arī liecināja, ka /pers. A/ esot teicis, ka viņš steidzas. Liecināja, ka redzējis automašīnas salonā naudas zīmes uz pasažiera krēsla, un no /pers. D/ uzzinājis, ka tās tur nolicis /pers. A/, lai viņu nesodītu par izdarīto administratīvo pārkāpumu.

Tiesa, novērtējot abu aculiecinieku liecības, secina, ka tas ir savstarpēji saskanīgas, loģiskas, viena otru papildinošas. Tiesai nerodas šaubas par liecinieku liecību patiesumu un objektivitāti, jo nepastāv nekādi objektīvi iemesli, kādēļ liecinieki būtu ieinteresēti aprunāt apsūdzēto par to, ka viņš ir iedevis kukuli. Uz minēto norāda tas, ka liecinieki līdz apsūdzētā automašīnas apturēšanai nav bijuši savstarpēji pazīstami vai kā savādāk ieinteresēti sniegt apzināti nepatiesi ziņas par apsūdzēto un apstākļiem, kā noticis noziegums. Tiesa ņem vērā, ka abi liecinieki ir valsts amatpersonas, turklāt viņi ir

tiesību aizsardzības iestādes – Valsts policijas darbinieki, kuriem ir zināmas sekas par apzināti nepatiesām liecībām. Līdz ar to nav nekāds pamats apgalvot, ka liecinieki liecina nepatiesi un aprunā /pers. A/.

Papildus abu aculiecinieku liecībām /pers. A/ vaina ir pierādīta arī ar šādiem lēmumā par lietas nodošanu tiesai norādītajiem rakstveida pierādījumiem un dokumentiem.

No administratīvā pārkāpuma protokola Nr.PC077600 kopijā fiksētajiem faktiem (lietas 8.lapa) izriet, ka 2015.gada 6.februārī plkst.07.40 attiecībā uz /pers. A/ Valsts policijas darbinieks /pers. D/ sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu par to, ka /pers. A/, būdams alkoholisko dzērienu ietekmē, vadījis automašīnu Rover 75, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, Rīgā pa Dzelzavas ielu, pārsniedzot maksimālo pieļauto braukšanas ātrumu. No lēmumā par administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PC077600 fiksētajiem faktiem (lietas 13.lapa) izriet, ka, izskatot administratīvā pārkāpuma lietā par sastādīto protokolu Nr.PC077600, /pers. A/ uzlikts naudas sods 520 *euro* un atņemtas transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 12 mēnešiem. Līdz ar to šie pierādījumi pilnībā apstiprina aculiecinieku liecības par to, ka /pers. A/ bija izdarījis administratīvos pārkāpumus, jo vadīja transportlīdzekli alkohola ietekmē, turklāt pārsniedza pieļauto maksimālo braukšanas ātrumu.

No automašīnas VOLVO S60, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, apskates protokola ar pielikumu (fotogrāfijām) (lietas 14.-25.lapa) izriet, ka 2015.gada 6.februārī Rīgā, Dzelzavas ielā pie nama Nr.110 Valsts policijas automašīnas salonā uz priekšējā pasažieru sēdekļa konstatēta un izņemtas viena piecu *euro* banknote Nr.VA 6613556591 un divas 20 *euro* banknotes (Nr.U55230743561 un Nr.X34052060189). Līdz ar to arī šie pierādījumi apliecina abu aculiecinieku liecības, ka /pers. A/ bija devis kukuli Valsts policijas darbiniekam /pers. D/.

No faila "(1) 06.02.15. 08.19.07. - 06.02.15. 08.21.05." apskates (lietas 29.-38.lapa) izriet, ka videoierakstā redzams, ka 2015.gada 6.februārī pa ielu brauc automašīna, un plkst.08.19.43. no automašīnas ROVER, valsts numura zīme /TLnumurs/, izkāpj /pers. A/ un nāk uz Valsts policijas dienesta transportlīdzekli. No ieraksta redzams, ka /pers. A/ izkāpj no automašīnas, kad pie tās neatrodas neviens no aculieciniekiem, kas apliecina abu aculiecinieku liecības par to, ka /pers. A/ no savas automašīnas izkāpis bez uzaicinājuma un pēcāk iekāpis bez uzaicinājuma Valsts policijas dienesta transportlīdzeklī, pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 39.8.punkta nosacījumus.

Arī no paša /pers. A/ liecībām izriet, ka notikuma dienā viņš ir steidzies un ir pārkāpis braukšanas ātrumu, tāpēc policijas darbinieki viņu apturējuši. Liecināja, ka viņš pēc tam pats bez uzaicinājuma izkāpis no savas automašīnas un devies pie Valsts policijas automašīnas, iesēdies tajā, pats sajutis alkohola smaku no sevis, jo iepriekš bija lietojis alkoholu, tāpēc sarunas laikā policists pārbaudījis ar ierīci, vai viņš ir alkohola reibumā, un reibums arī tika konstatēts. Liecināja, ka vēlējies samaksāt naudas sodu uz vietas, bet tas nav izdevies. Liecināja, ka policijas automašīnā atrastā nauda 45 *euro* ir viņa, to nolicis uz pasažiera sēdekļa.

Tiesa secina, ka /pers. A/ liecības par nozīmīgākajiem notikuma apstākļiem pilnībā sakrīt ar aculiecinieku liecībām un pārējiem pierādījumiem un nav pretrunā ar tiem. Faktiski atšķiras tikai /pers. A/ un /pers. D/ interpretācija par to, vai viņš deva vai nedeva kukuli /pers. D/.

Uz /pers. A/ vainu izdarīt kukuļdošanu norāda /pers. A/ darbības. /pers. A/, zinādams, ka viņš izdarījis administratīvus pārkāpumus, Valsts policijas darbiniekam /pers. D/ redzot, mērķtiecīgi nolika naudu 45 *euro* uz vadītāja blakus sēdekļa laikā, kad /pers. D/ uzsāka sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu par izdarītajiem administratīvajiem pārkāpumiem. Līdz ar to šādas /pers. A/ darbības nepārprotami norāda uz /pers. A/ tiešu nodomu, iedot kukuli Valsts policijas darbiniekam /pers. D/, lai viņš nesastādītu administratīvā pārkāpuma protokolu un attiecīgi netiktu saukts pie administratīvās atbildības.

Tiesa noraida /pers. A/ liecības par to, ka ir noticis pārpratums un ka kukuli viņš nav devis.

/pers. A/ apgalvo, ka viņš runājis krievu valodā, bet policisti latviešu valodā, kuru viņš nesaprot. Tāpēc /pers. A/ neesot sapratis notikušo un to, ka naudas sodu nevar uz vietas samaksāt. Tiesa secina, ka /pers. A/ liecības ir pretrunā liecinieka /pers. D/ liecībām, kurās viņš liecina, ka saruna ar /pers. A/, visticamāk, notikusi krievu valodā. Lai arī /pers. D/ precīzi nevarēja apgalvot, ka sarunājies ar /pers. A/ krievu valodā, tomēr tiesai nav pamats uzskatīt, ka /pers. A/ nebija saprotams /pers. D/ teiktais un notiekošais. Uz minēto norāda paša /pers. A/ liecības, no kurām izriet, ka viņš pēc iesēšanās policijas automašīnā runājis ar policistu, pilnībā sapratis, ka viņam tiek lūgts pārbaudīt alkohola reibumu, ka viņš prasījis policistiem un tie viņam atbildējuši, ka nauda tiek pievienota kriminālllietai par kukuļdošanu. Turklāt tiesa secina, ka līdz pat tiesas sēdei /pers. A/ ne reizi nav apgalvojis to, ka ar viņu policisti runājuši latviešu valodā un viņš neko nav sapratis no notiekošā. Šādas /pers. A/ piezīmes vai iebildumi par to, ka netika ievērotas viņa tiesības saistībā ar valodu, nav arī izteiktas administratīvā pārkāpuma par braukšanu alkohola reibuma stāvoklī un pārsniedzot maksimāli pieļaujamo ātrumu protokola sastādīšanas un arī izskatīšanas laikā, ko apliecina gan lietā esošā administratīvā pārkāpuma protokola Nr.PC077600 kopija un lēmuma administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PC077600 kopija. Līdz ar to /pers. A/ liecības, ka viņš neko nav sapratis un ir noticis pārpratums, tiesa vērtē, ka vēlmi izvairīties no atbildības par izdarīto noziegumu.

Tāpat tiesa netic /pers. A/ liecībām, ka naudu viņš nav apzināti nolicis kā kukuli uz automašīnas sēdekļa un tā tur palikusi nejauši. Šīs liecības ir pretrunā /pers. D/ liecībām, ka /pers. A/ sarunas laikā vairāk kārtīgi mēģinājis sarunāt par administratīvā protokola nesastādīšanu un ka naudu /pers. A/ pats sarunas laikā nolicis uz automašīnas sēdekļa. Tiesa ņem vērā to, ka /pers. D/, atšķirībā no /pers. A/, nav nekāda iemesla liecināt nepatiesi, turklāt /pers. D/ ir apliecinājis, ka saprot, ka apzināti nepatiesu liecību sniegšanas gadījumā iestājas kriminālatbildība, savukārt /pers. A/ par apzinātu nepatiesu liecību sniegšanu atbildība neiestājas. Līdz ar to tiesa par ticamām atzīst /pers. D/ liecības, nevis /pers. A/ liecības.

/pers. A/ liecinātais, ka viņš iepriekš dzīvojis Norvēģijā, kur sodus varot apmaksāt uz vietas, nevar būt iemesls, lai nesauktu /pers. A/ pie atbildības par izdarīto noziegumu Latvijā. No /pers. D/ liecībām nepārprotami ir redzams, ka viņš ir izskaidrojis /pers. A/ par to, ka naudas sodu uz vietas nevar samaksāt un ka tiks sastādīts administratīvais protokols par braukšanu alkohola reibumā un par maksimālā ātruma pārsniegšanu. Neskatoties uz minēto, /pers. A/ deva kukuli 45 *euro* apmērā /pers. D/, lai viņš netiktu administratīvi sodīts par izdarītajiem pārkāpumiem.

Tiesa noraida /pers. A/ liecināto par to, ka videoieraksts no policijas automašīnas ir montēts. Tiesa secina, ka fails "(1) 06.02.15. 08.19.07. - 06.02.15. 08.21.05." ir iegūts Kriminālprocesa likumā noteiktajā kārtībā apskates laikā, apskate veikta kriminālprocesuāli pareizi, apskatei pievienots CD disks ar failu un iegūtie fotoattēli. Turklāt nedz /pers. A/, nedz viņa aizstāvis nelūdza tiesas izmeklēšanā pārbaudīt šo pierādījumu, to apskatot vai veicot ekspertīzi montāžās konstatēšanai. Līdz ar to arī šo /pers. A/ liecību tiesa vērtē kā mēģinājumu izvairīties no atbildības. Turklāt videoieraksts ir tikai viens no netiešiem papildus pierādījumiem, kas pierāda /pers. A/ vainu, un arī bez šī pierādījuma ar liecinieku /pers. D/, /pers. E/ liecībām, dienesta automašīnas apskati un izņemto naudu ir pilnībā pierādīta /pers. A/ vaina.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka ar tiesas izmeklēšanas laikā pārbaudītajiem pierādījumiem un lēmumā par krimināllietas nodošanu tiesai norādītajiem pierādījumiem to kopumā un savstarpējā saistībā ārpus sapratīgām šaubām ir pierādīta /pers. A/ vaina.

Tiesa saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 129.pantu atzīst, ka visi lietā esošie pierādījumi, uz kuriem tiesa pamatojas, ir attiecināmi uz konkrēto kriminālprocesu. Vienlaikus tiesa saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 130.pantu secina, ka visas šajā kriminālprocesa gaitā iegūtās ziņas par faktiem ir pieļaujams izmantot kā pierādījumus, jo tās iegūtas un procesuāli nostiprinātas Kriminālprocesa likumā noteiktajā kārtībā, tiesai nerodas šaubas par tām, tiesa ir devusi novērtējumu par pierādījumiem, kurus aizstāvība ir apšaubījusi.

Tiesa ievēro Kriminālprocesa likuma 128.pantā noteikto pienākumu izvērtēt pierādījumu ticamību, jo visus kriminālprocesa laikā iegūtos pierādījumus ir novērtējusi to kopumā un savstarpējā sakarībā, nedodot nevienam pierādījumam iepriekš noteiktu augstāku ticamības pakāpi nekā pārējiem pierādījumiem.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 124.panta otrajā daļā noteikto kriminālprocesā ir pierādāma noziedzīgā nodarījuma sastāva esamība vai neesamība, kā arī citi Krimināllikumā un Kriminālprocesa likumā paredzētie apstākļi, kuriem ir nozīme konkrēto krimināltiesisko attiecību taisnīgā noregulēšanā. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 124.panta ceturto daļu pierādīšanas priekšmetā ietilpstošie apstākļi uzskatāmi par pierādītiem, ja pierādīšanas gaitā izslēgtas jebkādas saprātīgas šaubas par to esamību vai neesamību.

Ievērojot minēto, tiesai nav radušās saprātīgas šaubas par /pers. A/ vainu viņam inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā, un apsūdzētais ir sodāms par Krimināllikuma 323.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu.

Tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otro daļu, nosakot soda veidu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību, bet saskaņā ar šī panta trešo daļu, nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā apsūdzētā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta ceturto daļu konstatē, ka /pers. A/ izdarījis smagu noziegumu un ir apdraudējis vienas no valsts institūcijas – Valsts policijas normālu darbību. Novērtējot apsūdzētā darbības, tiesa atzīst, ka noziegums izdarīts ignorējot apstākli, ka Valsts policijas darbinieks bija izskaidrojis apsūdzētajam, ka naudas došana ir pretlikumīga, bet, neskatoties uz minēto, apsūdzētais izdarīja noziedzīgo nodarījumu, lai panāktu sev vēlamo rezultātu, proti, lai netiku saukts pie administratīvās atbildības par izdarītajiem pārkāpumiem.

Par apsūdzētā personību noskaidrots, ka viņš ir Latvijas nepilsonis, ir pastāvīga dzīvesvieta, ir deklarēta dzīvesvieta, agrāk nav sodīts, iepriekš piecas reizes sodīts par administratīviem pārkāpumiem, pēdējo reizi 2015.gada 6.februārī ar naudas sodu 520 *euro* un transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu uz 12 mēnešiem, šķīries, apgādībā nepilngadīgs bērns, 2015. gada 14.maijā piešķirts bezdarbnieka statuss, sastādīts Individuālais darba meklēšanas plāns Nr.150514-752, 2015.gada 25.maijā atteikts piešķirt bezdarbnieka pabalstu.

Pēc apsūdzētā vārdiem viņš rūpējas par nepilngadīgo bērnu, kurš dzīvo ar savu māti, maksā bērna mātei uzturlīdzekļus par bērnu 50 *euro* apmērā, palīdz arī savai mātei, kura gan nav oficiālā viņa apgādībā. Apsūdzētais paskaidro, ka šobrīd strādā neoficiāli par elektriķi uz pārbaudes laiku, pēc pārbaudes laika saņems algu 1000 *euro*, iztiek arī no līdzekļiem (iekrājumiem), kurus guvis, strādājot Norvēģijā. Paskaidro, ka ir muzikanta prasmes un ir profesionāls fotogrāfs, un šīs prasmes izmanto, izpildot gadījuma pasūtījumus. Paskaidro, ka veselību problēmu nav.

Tiesa nekonstatē Krimināllikuma 47.pantā paredzētos apsūdzētā atbildību mīkstinošos apstākļus.

Tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punktu atzīst par /pers. A/ atbildību pastiprinošu apstākli to, ka noziegums izdarīts alkohola ietekmē.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka apsūdzētajam taisnīgākais un samērīgākais sods par izdarīto noziegumu ir naudas sods.

Tiesa, nosakot naudas sodu, ņem vērā nozieguma kaitīgumu, to, ka tas bija vērsts pret Valsts policijas normālu darbību, kā arī to, ka noziegums izdarīts alkohola ietekmē. Tāpat tiesa ņem vērā /pers. A/ personību, tostarp, ka ir pastāvīga dzīvesvieta, strādā vairākus darbus, ir iemaņas fotografēšanā un muzicēšanas jomā, apgādībā viens nepilngadīgs bērns, par kuru maksā uzturlīdzekļus bērna mātei 50 *euro* apmērā. Tostarp tiesa ņem vērā arī /pers. A/ mantisko stāvokli, ka viņam ir iekrājumi no darba Norvēģijā, ka /pers. A/ pašreiz strādā, ka ir paredzami ievērojami (vismaz 1000 *euro* mēnesī) ienākumi nākotnē. Minētais norāda uz to, ka /pers. A/ šobrīd ir pieejami līdzekļi un arī nākotnē būs paredzama iespēja iegūt līdzekļus naudas soda samaksai. Tiesas ieskatā tieši naudas sods pildīs ne tikai sodošo funkciju, bet arī resocializēs apsūdzēto, jo, izciešot nauda sodu, tas turpmāk liks /pers. A/ pārdomāt to, ka ar kukuļdošanu nav pieļaujams risināt jautājumus par izdarītiem citiem likumpārkāpumiem, bet gan, ka likumpārkāpuma gadījumā sods ir jāizcieš un jāsaprot un jānožēlo izdarītais, turklāt jāizdara secinājumi, ka jaunus likumpārkāpumus nākotnē turpmāk nav pieļaujams izdarīt. Turklāt /pers. A/ ar naudas sodu tiks nostiprināta apziņa, ka kukuļdošana un citu likumpārkāpumu izdarīšanas gadījumā tiks saņemts atbilstošs sods, kas attiecīgi arī nodrošinās sabiedrības drošību, jo atturēs /pers. A/ no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Nosakot naudas soda mēru, tiesa ņem vērā, ka konstatēts atbildību pastiprinošs apstāklis, bet nav atbildību mīkstinoši apstākļi. Tāpēc tiesa atzīst, ka naudas sods nevar tikt noteikts Krimināllikuma 41.panta otrās daļas 3.punktā noteiktajā minimālajā apmērā. Ievērojot /pers. A/ mantisko stāvokli un izdarīta nozieguma kaitīgumu, tostarp dotā kukuļa apmēru un izdarīto administratīvo pārkāpumu raksturu, tiesa atzīst, ka naudas sods var tikt noteikts 11 minimālo mēnešalgu apmērā, t.i., 3960 *euro* apmērā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta trešo daļu, ņemot vērā /pers. A/ aizturēšanu 2015.gada 6.februārī, tiesa atzīst, ka /pers. A/ var tikt mīkstināts piemērotais sods, nosakot to 10 minimālo mēnešalgu apmērā, t.i., 3600 *euro* apmērā.

Lai nodrošinātu sprieduma izpildi, atstājams negrozīts līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim apsūdzētajam piemērotais drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā dzīvesvietā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktu, 368.panta pirmo daļu no apsūdzētā par labu valstij piedzenami procesuālie izdevumi par valsts nodrošināto juridisko palīdzību 57,68 *euro* apmērā. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 529.panta 2.punktu spriedumā nosakāms termiņš procesuālo izdevumu atlīdzības samaksas labprātīgai izpildei – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.panta pirmās daļas 2.punktu kā nozieguma izdarīšanas rīks konfiscējamas /pers. A/ piederošās naudas banknotes: piecu *euro* banknote Nr.VA 6613556591 un divas 20 *euro* banknotes Nr.U55230743561 un Nr.X34052060189, kas glabājas Valsts policijas Finanšu pārvaldes Grāmatvedības birojā saskaņā ar 2015.gada 19.februāra lietisko pierādījumu pieņemšanas un nodošanas aktu Nr.2015/9, un iegūtie līdzekļi ieskaitāmi valsts budžetā. Savukārt CD disks ar videoierakstu glabājams pie krimināllietas materiāliem.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 520., 524., 527., 528., 529. un 530.pantu, tiesa

nosprieda

Atzīt /pers. A/ par vainīgu Krimināllikuma 323.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar naudas sodu 11 minimālo mēnešalgu apmērā, t.i., 3960 *euro* apmērā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta trešo daļu, ņemot vērā /pers.A/ aizturēšanu 2015.gada 6.februārī, mīkstināt /pers. A/ sodu, nosakot to 10 minimālo mēnešalgu apmērā, t.i., 3600 *euro* apmērā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 41.panta pirmo daļu naudas sods jāsamaksā 30 dienu laikā no sprieduma stāšanās spēkā dienas, samaksu veicot Valsts kases kontā, iemaksājot to jebkurā bankas iestādē: Valsts kase, reģ. Nr.90000050138, konta Nr. LV34TREL1060191011100, Valsts kase, kods TRELLV22, maksājuma uzdevumā jānorāda krimināllietas numuru un maksājuma mērķis – kriminālsoda - naudas sods samaksa, vārds, uzvārds, personas kods. Maksājumu apliecinošs dokuments nekavējoties iesniedzams Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas kancelejā.

Atstāt negrozītu /pers.A/ piemēroto drošības līdzekli uzturēšanās noteiktā dzīvesvietā, ko atcelt pēc sprieduma stāšanās spēkā.

Piedzīt no /pers. A/ valsts labā advokāta darba samaksu 57,68 *euro* apmērā.

Procesuālie izdevumi (advokāta darba samaksa) ieskaitāmi saņēmēja – Valsts kases, reģistrācijas Nr.90000050138, kontā Nr.LV68TREL1060001239300, un maksājuma dokuments iesniedzams Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas kancelejā.

Konfiscēt lietisko pierādījumu piecu *euro* banknoti Nr.VA 6613556591, divas 20 *euro* banknotes Nr.U55230743561 un Nr.X34052060189, kas glabājas Valsts policijas Finanšu pārvaldes Grāmatvedības birojā saskaņā ar 2015.gada 19.februāra lietisko pierādījumu pieņemšanas un nodošanas aktu Nr.2015/9, un iegūtos līdzekļus ieskaitīt valsts budžetā.

Glabāt pie krimināllietas materiāliem CD disku ar videoierakstu.

Spriedumu var pārsūdzēt vai noprotestēt 10 dienu laikā Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību vai apelācijas protestu Rīgas pilsētas

Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības diena tiesas kancelejā ir 2015.gada 4.novembrī.

Pilnā sprieduma tulkojuma pieejamības diena tiesas kancelejā ir 2015.gada 19.novembris.

Tiesnesis Z.Dundurs